

CHIA SẺ ĐƯỜNG ĐẾN HẠNH PHÚC

Nguyên tác: Giảng giải Đệ Tử Quy

Chủ giảng: Tiến sĩ Thái Lễ Húc

Người chia sẻ: Vô Danh Cư sĩ

Bài thứ 115

Kính chào các bạn đồng học!

Kính chúc các bạn một ngày mới tốt lành!

Hôm qua chúng ta đang ôn tập chánh văn 5.1. Cha mẹ thích docks lòng làm. Chánh văn này có 5 ý, đó là:

1. Đáp ứng sở thích cha mẹ thế nào cho đúng: Hợp đạo, hợp nhân sinh thì đáp ứng; trái đạo, trái nhân sinh không làm nhưng phải rất dần dần để cha mẹ nhận ra.
 2. Sở thích của phàm phu là gì? Danh lợi
 3. Sở thích của thánh nhân là gì? Cha mẹ đều còn, anh em không ai việc gì; Ngửa mặt lên trời không hổ cúi đầu với người không thẹn; Được dạy anh tài trong thiên hạ
 4. Sở thích của cha mẹ là gì? Đáp ứng sở thích vật chất và sở thích tinh thần cho cha mẹ sao cho cha mẹ phải được lợi ích.
 5. Sở thích của người thân là gì? Tăng thời gian bên người thân
- Hôm qua chúng ta đã ôn xong ý thứ 3 "
- Bây giờ đến ý thứ tư là...

4. Sở thích của cha mẹ là gì?

Thứ nhất đối với sở thích vật chất

- 1- Phải docks lòng đáp ứng sở thích hợp với nhân sinh

Bạn nghe cái chữ hợp với nhân sinh. Chứ không phải là ví dụ cha mẹ thích là coi như ngày nào cũng sát sinh hại mạng con này để ăn chẳng hạn, bạn đáp ứng hết, không phải. Cho nên không phải là xa xỉ nhưng mà những cái sở thích hợp với nhân sinh, dưỡng phụ mẫu chi thân làm sao cho thân thể cha mẹ khỏe mạnh mình phải đáp ứng chứ.

Tiếp tục ạ:

2- Chủ động tìm hiểu sở thích của cha mẹ để đáp ứng.

Đấy khi cha mẹ nói là cha mẹ thích ăn cái quả dâu chín, hoặc cho mẹ thích ăn cái bát chè ngọt thế chẳng hạn, thì mình dốc lòng. Thế nhưng không phải cha mẹ nói thì mới làm mà mình phải thường ngày quán xét xem cái sở thích của cha mẹ là như thế nào để mình nỗ lực mình đáp ứng.

Không nói riêng chuyện ăn, mà tôi nói về tứ sự cúng dường đấy ạ, từ ăn đến mặc, đến thuốc men, chăn màn giường đệm thì đều phải nỗ lực xem. Có khi cha mẹ chả kêu câu nào nhưng hôm nay xuống thấy gọi là cái điều hòa của cha mẹ tự nhiên sao lại không mát (ví dụ như thế), thì chủ động đi sửa cho cha mẹ.

Vâng ạ. Cho nên là phải chủ động tìm hiểu những cái nhu cầu những cái sở thích của cha mẹ để mà đáp ứng

Thứ hai đối với sở thích tinh thần

Có hai ý: Một là cho mẹ thích con cái khỏe mạnh, Hai là cha mẹ thích con cái về thăm. Nhưng mà trên thực tế thì tôi nắm là cả 113 điều của Đệ Tử Quy bạn thực hiện được thì phải nói là cha mẹ vô cùng hoan hỷ về vang, chứ không phải chỉ riêng có là thích con cái khỏe mạnh và thích con cái thường về thăm

Còn tôi cứ quán sát ra là đúng là thích con cái khỏe mạnh thì thích quá. Sợ lắm mỗi khi đi về mà thấy ốm đau ho hắng là kinh hết cả người, rồi chỉ suốt ngày sợ chúng nó kiếm tiền nhiều quá chúng nó mệt quá thì chúng nó đột quỵ thì chết. Cho nên thích con cái khỏe mạnh;

Thứ hai là thích làm sao đấy là gia đình chúng nó hòa thuận. Hòa thuận vợ chồng, rồi hòa thuận với anh chị em, rồi với đồng nghiệp rồi với tất cả mọi người

Thứ ba là: Mới thích con cái thường về thăm

Hai cái đầu là thích là thích để cho chúng nó được, cái thứ ba mới là thích cho mình vì cái gì cũng nhường cho con hết thôi.

Chúng ta bắt đầu...

Một là giữ thân thể khỏe mạnh để cha mẹ yên tâm

Làm thế nào để thân thể khỏe mạnh?

- 1- Việc ăn uống bạn phải cẩn thận lành mạnh
- 2- Hệ lụy của việc ăn thịt nhiều

1) Thừa chất béo thân thể tỏa a xít và nội tạng bị phá hủy.

Vì tất cả nội tạng đều ngâm ở trong a xít cả, thì đương nhiên là bị phá hủy thôi, Lục phủ ngũ tạng sẽ hỏng thôi,

2) A xít nhiều thì sẽ bị loãng xương

Axit nhiều thì phải lấy chất kiềm ra để trung hòa kiềm ở đâu, kiềm chính là trong canxi trong xương cho nên cuối cùng xương nó vụn ra, cho nên là bị loãng xương

3) Thịt thì có nhiều độc tố hữu hình

Tức là con người bây giờ vì lợi nhuận mới toàn tiêm vào con vật các loại thuốc. Cho nên khi ta ăn thì nó vào cơ thể ta.

4) Thịt có độc tố vô hình tiết ra khi con vật bị giết

Khi mà nó sợ quá, nó sân hận quá thì bản thân cơ thể nó tiết ra những chất kịch độc.

Mạng có đưa một cái bài là có một người mẹ đang thời gian cho con bú. Vậy thì hôm ấy sân cãi nhau với chồng một trận kịch liệt. Sau khi cãi nhau xong cho con bú, đứa con 3 tháng chết ngay lập tức. Đến khi đưa đi cấp cứu bác sĩ nói là bởi vì là bú cái sữa đầy của mẹ vừa lên cơn tức giận gọi là kịch phát cho nên là cuối cùng nó tiết ra chất độc và đưa trẻ bú vào cho nên ngấm luôn cái chất kịch độc ấy cho nên chết luôn.

Cũng nói với nhau là khi mà cha mẹ trách phạt thì chúng ta phải không được sên, mà phải nghĩ cho cha mẹ rằng là cha mẹ trách phạt thế này là tổn hao nguyên khí ba ngày sau mới có thể phục hồi cho nên phải nghĩ phải thương cho cha mẹ

5) Chăn nuôi dẫn đến biến đổi khí hậu toàn cầu

6) Đất đai nguồn nước ô nhiễm do chất thải của động vật

6 cái hệ lụy của việc ăn thịt nhiều cho nên là muốn giữ thân thể khỏe mạnh để cha mẹ yên tâm thì nhớ là “Bệnh Tòng Khẩu Nhập” là bệnh vào từ miệng thế nên cái chế độ ăn uống bạn phải lưu ý.

Hai là: Thường về thăm cha mẹ

Cha mẹ nào chả thích con về thăm dù ở trong viện dưỡng lão đường hoặc dù ở ngoài thì lúc nào cũng mong muốn con cháu về thăm cả

Tiếp tục...

5. Sở thích của người thân là gì?

Đây bây giờ mở rộng ra không còn cha mẹ nữa mà đến người thân rồi, người thân muốn gì ở mình ạ?

Thứ nhất: Thích bạn tặng thời gian để quây quần bên người thân

Chứ không muốn là bạn chỉ có bạn bè rồi đi chơi rồi là rượu chè bù khú ra. Đi suốt ngày. Đây đi đến thậm chí là người thân coi mình như đã chết hết từ sáng sớm tinh mơ tinh cho đến 11, 12 giờ đêm. Thế ai thích điều đấy? Cho nên sở thích của người thân là thích bạn tặng thời gian để quây quần bên người thân,

Thứ hai: Cho nên bạn phải học cách từ chối ...

Khi bị lôi vào cuộc ăn chơi vô bổ có hai pháp bảo để từ chối là cha mẹ và vợ con

Chỗ này phải giải thích thêm:

Bạn bè lôi đi thì bảo:

- Không hôm nay tôi hứa với Cha tôi, cha tôi đợt này muốn chúng tôi thường xuyên ở nhà, bởi vì ông cũng có tuổi rồi, ví dụ thế; hoặc hôm nay tôi hứa là sẽ kể cho con tôi nghe một cái câu chuyện ở trong Đệ Tử Quy.

Bởi vì đây chính là chiếu sáng lịch sử của tổ tông là giới thiệu giáo dục của Nho giáo của Phật giáo cho mọi người. Thế mọi người mới lại tò mò hỏi là vậy thì Đệ Tử Quy là như thế nào thì bắt đầu giới thiệu qua. Bảo:

- À thế hèn gì độ này tôi thấy ông gọi là chăm vợ chăm con thế mà con ông nó ngoan thế. Ai biết đâu vợ chồng ông chả có gọi học hành gì chả đỗ được đại học mà cuối cùng con ông lại cuối cùng đỗ được đại học.

Đây là tôi ví dụ thế thì cuối cùng họ sẽ phải tò mò xem vậy Đệ Tử Quy thế nào, thì giới thiệu cho họ 40 VCD của tiến sĩ Thái Lễ Húc, hoặc bộ Đường đến hạnh phúc.

.....

Chúng ta tiếp tục

Chánh văn 5.2 “Thân sở ố, cần vi khứ” (là cha mẹ ghét cần thận bỏ)

Có 3 điều cha mẹ ghét: Ghét con cái giao du với bạn xấu; ghét các thói quen xấu và ghét các tập tánh xấu

1. Dạy trẻ không giao du với bạn xấu

Thứ nhất phải nâng cao năng lực chọn bạn của con

Bây giờ bảo nó là không được giao du với bạn xấu, thế nó bảo “vâng”, nhưng nó chả biết ai là bạn xấu hay là tốt cả. Bởi vì bạn không thể đi theo nó 24/24, mà hàng ngày nó còn tiếp xúc với bạn bè với cô giáo rồi mới truyền hình với internet. Vậy thì bạn phải nâng cao năng lực chọn bạn của con để bạn xấu thì nó sẽ tránh xa và bạn tốt thì nó sẽ kết bạn.

Thứ hai: Vậy thì tiêu chí bạn tốt là gì?

Bạn phải dạy cho con, là làm giống Đệ Tử Quy

2. Trừ bỏ những thói quen xấu

- 1) Một là thói quen hút thuốc
- 2) Hai là thói quen háo sắc và..
- 3) Ba là thói quen cờ bạc

Ví dụ trước mình không có được học Đệ Tử Quy mình chót hút thuốc, háo sắc rồi, mình chót cờ bạc, đề đóm rồi. Bây giờ mình học rồi mình biết rồi, mình biết đây là con đường đi đến ngày tàn rồi, biết là cha mẹ ghét những cái này. Vậy thì bạn phải nỗ lực bằng mọi cách để mà từ bỏ.

Tiếp tục...

3. Trừ bỏ những tập tánh xấu

Tập tánh xấu thì khác với thói quen xấu ở chỗ nào?

Thói quen xấu là khi bạn sinh ra vẫn chưa có những thói quen đấy. Ví dụ hút thuốc cờ bạc bạn chưa hề có, nhưng trong quá trình sống bạn bị tiếp xúc với môi trường, mà phạm phu thì thường bị cảnh chuyển, cho nên bạn sinh ra những cái tật xấu đấy. thì bây giờ bạn phải sửa.

Còn tập tánh xấu thì khác, nó đồng hành cùng với bạn, sinh ra làm người ai cũng có, kể cả bố mẹ mình cũng có, ông bà ông vải mình cũng có, tất tật, ai cũng có. Chỉ có điều nếu như ai có duyên, hay còn gọi có thiện căn phúc đức nhân duyên gặp được đạo thánh hiền, thì biết đây là những tập tánh xấu rồi ai cũng có. Vậy thì muốn thành thành, thành hiền phải nỗ lực mà bỏ những tập tánh xấu này đi. Còn nếu không bỏ thì cuối cùng lại làm phạm phu, mà phạm phu nói thật với bạn cũng chẳng được, xuống đọa lạc ở tam ác đạo.

Những tập tánh xấu đấy là gì?

Thứ nhất là kiêu mạn

1- Tác hại của kiêu mạn

Có hai ý: Bản thân không thể học được gì và... Đoạn nhân duyên gặp quý nhân

- Bởi vì lúc nào bạn cũng cho bạn là giỏi nhất, thế thì còn học ai nữa, cho nên ko học được thêm. Thầy Thái bảo những người kiêu mạn

ấy, kiến thức nó bị thắt nút cổ chai, và đến chỗ thắt nút lại là thôi hết. Bởi vì cái mà trí tuệ nhất của bạn phải là trí tuệ của tự tánh khai mở, thế nhưng kiêu mạn là 1 trong những tập tánh rất là xấu, đây là những cái tập tánh mà nó ngăn che toàn bộ cái tự tánh của bạn lại, thế thì bạn ko thể học được, trí tuệ của bạn nó sẽ bị thắt nút cổ chai

- Hai là đoạn nhân duyên gặp quý nhân: Bây giờ quý nhân thật ai người ta muốn dạy bạn, đến cái gì bạn cũng biết hết cả rồi, nói bạn cãi ầm ầm lên, thế thôi chịu chứ gì nữa.

2- Cho nên bạn phải nuôi dưỡng thái độ khiêm nhường cho trẻ từ nhỏ.

Tất cả mọi thành công của nó đều phải chỉ cho nó thấy không phải công của mình con đâu mà đây là công của gọi là tứ trọng ân đấy. Lần trước để chia sẻ với các bạn điều này rồi.

Thứ hai: “Xa” (là xa xỉ)

Muốn làm sao đoạn trừ được cái xa xỉ

1- Không đưa trẻ đến chốn ăn uống xa hoa

Ăn ngon mặc đẹp quen rồi cuối cùng làm sao mà có thể xuống để ăn uống kham khổ tiết kiệm được nữa.

2- Mẹ thì thường này không trang điểm lộng lẫy

Chữ của thầy không bỏ đi chữ nào, thầy không nói là mẹ không được trang điểm lộng lẫy, mà thầy nói là mẹ “thường ngày”. Có nghĩa là những cái lúc cái cơ hội gọi đại tiệc hoặc cưới xin thì thì có ai cấm đâu, nhưng mà thường ngày không trang điểm lộng lẫy. Đây bạn thấy từng từ của thầy.

Thứ ba: “Dâm” (là không đắm vào những cái thú vui nào đó)

Như game online thế chẳng hạn chứ không phải đây là dâm dâm phụ nữ không phải thế,

1- Cần hạn chế trẻ nhỏ với những thứ vui chơi chơi

Cổ nhân có câu là “Ngọa vật thì táng trí mà ngọa nhân thì táng đức”. Có nghĩa là chơi bời nhiều quá thì mất hết cả chí, chẳng còn chí khí gì nữa. Suốt ngày chỉ có điện tử, game online, iPad làm gì còn chí nữa. Mà chí thành cái người có ích cho xã hội cũng không có, chứ đừng nói đến gọi là chí thành thánh hiền nữa.

Cho nên cần hạn chế trẻ nhỏ những cái thứ vui chơi, cho nó chơi? Có cho, không cấm nhưng mà vừa phải, phải có kiểm soát. Bởi vì nếu bạn không cho nó chơi thì coi như đây là bạn “be bờ đập đập” thì đến lúc nó bùng ra nó thấy bạn bè nó chơi, rồi các thứ các nơi đều chơi thì cuối cùng nó xông vào thì thành là bạn be bờ đập đập nhiều quá thì nó vỡ đập thì nước nó tràn. Cho nên cho chơi nhưng chơi có kiểm soát và có chừng mực.

2- Hướng trẻ vào niềm vui cầu học vấn

Làm sao đẩy để cái thú vui của nó không phải là game không phải là tivi không phải là internet không phải là truyền hình, ví dụ tôi thấy cháu tôi cứ xuống đây là nữ hoàng băng giá, thế rồi Doraemon..., không, mà bạn mất một thời gian đầu bạn hướng cho trẻ vào niềm vui cầu học vấn, tức là cái thú vui đọc sách đấy.

Mà đọc sách gì? Phải đọc sách thánh hiền. Nhưng lại ko phải tự nhiên bạn bảo vào đọc sách thánh hiền ngay, đây đọc bài của tiến sĩ Thái, nó không đọc. Vậy thì bạn phải làm như thế nào? Trước tiên hãy làm những cái câu chuyện rất nhẹ nhàng Đức Dục cổ Giám, Nhị Thập Tứ Hiếu. Mỗi một hôm một chuyện, thế rồi những cái câu chuyện mang tính chất giáo dục.

Hôm nọ tôi thấy Chu Bi nhà tôi có một cái bài như kiểu bài luận, “Cảm nghĩ về một cái tác phẩm nào mà em thích”, thì chu bi có nói về cái cảm nghĩ rất xúc động về các tác phẩm “Những người khốn khổ” hơn 20 năm ở tù vậy mà ra cuối cùng ông vẫn trở thành người tôi dùng từ đại thiện. Vì sao biết? Vì phút cuối cùng ông ra đi là thấy tất cả thiên thần đến đón đầy cả nhà.

Cho nên bạn làm sao đấy bạn phải nỗ lực hết sức, bằng mọi giá hướng trẻ vào niềm vui cầu học vấn, đọc sách từ những câu chuyện đấy bắt đầu tỏa ra đến những cái câu chuyện nhân quả khác Liễu Phàm Tứ Huán, Du Tịnh ý ngộ táo thần, rồi truyện cổ Phật giáo. Sau bắt đầu nó hiểu

nhân quả rồi, nó sợ rồi, xong bắt đầu đến gọi là văn hóa truyền thống hay còn gọi là giáo dục của Nho giáo, Phật giáo

Hòa thượng bảo nhớ: Riêng về kinh Phật bạn đọc 1.000 lần cũng không bao giờ chán còn nếu bạn thấy chán tất cả bạn chưa cảm nhận được. HT bảo khi tôi còn trẻ có những cuốn sách mọi người rất hay, thế tôi đọc 1 lần 2 lần 3 lần là vứt, nhưng mà riêng kinh Phật không bao giờ tôi chán mỗi lần đọc lại thấy có những điểm vô cùng mới và rất là hay nên mới gọi là siêu việt thời không.

Cho nên để cho trẻ không đắm vào thú vui nào đó thì 1 cho nó chơi có kiểm soát có thời gian và cố gắng đến cuối cùng là chỉ hướng con vào thời gian cầu học vấn đọc sách thánh hiền.

Thứ tư “Dật” (là chơi bời lêu lổng)

Một: Lợi ích của việc cần cù chăm chỉ

- 1- Biết tri ân, cảm ơn
- 2- Thân thể khỏe mạnh
- 3- Tích lũy được kinh nghiệm

Hôm vừa rồi tôi lại kể, CS Tâm đi làm từ thiện:

- Con muốn gọi là báo lại với nhà hảo tâm kia, con đã chi những khoản này, những khoản này thì làm thế nào.

Tôi bảo:

- Đơn giản thôi, thế hôm nay người ta chuyển cho con 10 triệu thì còn ghi vào là ngày hôm nay nhận 10 triệu; Ngày mai họ chuyển cho con 15 triệu phải con ghi vào nhận 15 triệu.

Mỗi một ngày con ghi là ví dụ cô Nguyễn Thị A là địa chỉ như này và là mấy cân gạo là vì hoàn cảnh thế này, cô Nguyễn Thị B là con nhỏ cần sữa thì là như thế này.

Thế ngày nào con cũng chịu khó, thế cuối ngày con cộng lại. Bởi vì khi làm hết tiền con cũng sẽ lại phải báo cái nhà hảo tâm kia đúng không?

Bảo:

- Đúng.

Vậy thì cứ cộng đi rồi trừ, thế cuối cùng tự nhiên thành kế toán.

Thế là hôm vừa rồi khi chuyển cho tôi xem đúng là thành một bản kế toán thật. Tôi bảo:

- Con đã thấy chưa? Con tích lũy được kinh nghiệm, chứ từ xưa đến giờ con có biết gì về kế toán. Đây mình cứ như thế này rồi dần dần mình lên.

Cho nên là lợi ích của việc cần cù chăm chỉ biết tri ân biết cảm ơn. Nấu một nồi cơm đây nó vất vả tri ân mẹ, kiếm một đồng tiền thấy nó vất vả tri ân cha; mà làm lao động thì thân thể lại khỏe mạnh tích lũy được kinh nghiệm rồi tăng thêm ý chí.

Thậm chí là tích lũy được kinh nghiệm, tôi thấy Cs tâm trong quá trình làm thì sẽ cảm nhận được đâu là người thật sự cần, và đâu là người không phải thật cần.

4- Tăng thêm ý chí và

5- Cuối cùng là mối quan hệ xã hội tốt

- Với người lớn thì được dẫn dắt, quan tâm yêu thương
- Với cùng trang lứa ấn tượng tốt, dễ hòa nhập đoàn thể

Cho nên tôi thấy là Cs Tâm đúng là giúp người là vui, Cs Tâm rất phấn khởi, người này thì cảm ơn, rồi người kia thì phải nói là nói những lời phải nói là xúc động lắm, rồi người kia thì lại nói là “em làm nghề giúp việc đến khi nào mà hết dịch thì em sẵn sàng đến để làm không công cho chị”. Bảo “chị không cần em làm không công, chị chỉ muốn em làm sao đầy cuộc sống đủ sống.

Chúng ta sung sướng như thế này, tôi nhìn thấy tất cả các bạn đều đầy đủ như thế này mà nói thật với các bạn thương những người ở trong thành phố Hồ Chí Minh với Bình Dương quá. Bao nhiêu người chết, bao nhiêu người đói. Thậm chí có người nói với tôi rằng có một tốp lao động ở Thanh Hóa, khi bị chặn không được về mắc kẹt thì cuối cùng là có những tối đi ra cái chỗ công tìm cách mở nắp cống ra để bắt chuột để ăn.

Tôi nói thật với bạn, chưa lúc nào tôi phát được một cái tâm thật rộng lớn, nhưng xong rồi nghe thấy cảnh ở trong Thành phố HCM, Bình Dương chết người la liệt, lúc ấy tôi mới phát nguyện mang những cái đạo lý Phật dạy, hòa thượng dạy về nhân quả để cho mọi người biết, mọi người nỗ lực tu tập thì đây mới là cái lợi là vĩnh cửu nhất.

Lại nói đi giúp người đấy rồi nói về chuyện lao động đấy mỗi quan hệ xã hội sẽ tốt: với người lớn thì được dẫn dắt quan tâm và yêu thương; với cùng trang lứa thì giữ được ấn tượng tốt và dễ hòa nhập với đoàn thể.

Hai là: Tác hại của việc lười lao động

- Mọi quan hệ sẽ không tốt
- và không thể sống tự lập được.

12 tuổi không biết luộc trứng, không biết đi giày, thầy Thái Bảo “vậy bạn chết thì con bạn cũng chết vì nó không biết làm gì cả”.

4. Trưởng thiện cứu thất cho trẻ từ nhỏ

“Trưởng thiện” có nghĩa là những điều gì tốt thì phải ra sức nuôi dưỡng nó. Chữ trưởng ra tăng trưởng và phải phát triển được nó. Còn hôm nay bạn làm được một việc thiện bằng một hạt cát, ngày mai cũng vẫn là hạt cát, ngày kia cũng là một việc thiện hạt cát, chưa gọi là trưởng. Trưởng phải có sự tăng trưởng. Hôm nay tâm mới nghĩ được đến cha mẹ ừ thế cũng là tốt lắm rồi; Ngày mai anh em, rồi đến họ hàng cô dì chú bác, ngày hôm sau là đến hàng xóm láng giềng đồng nghiệp và ngày hôm sau nữa là chúng sinh muôn loài. Cho nên những điều gì là tốt thì phải ra sức nuôi dưỡng nó. Cho đến khi nào mà tâm bạn gọi là trùm pháp giới, “Ái tâm trùm pháp, Giới Thiện Ý khắp nhân gian” thì chắc chắn thành thánh, thành hiền.

Cứu thất: Những gì là không tốt thì phải ra sức sửa đổi. Còn nếu bạn không chịu sửa hôm nọ tôi cũng nói với Cs Tâm đấy, tôi bảo:

- Các cái bà góp ý trong cái việc con đi làm từ thiện này, con phải rút kinh nghiệm mà nếu con không rút kinh nghiệm thì bà xin nói rất thật với con, là cái thùng phước của con là cái thùng dò. Bao nhiêu công đức giờ hết sạch. Cho nên bằng mọi giá phải bịt được cái lỗ hỏng đấy thì dù công đức của mình nhỏ bằng một giọt nước thôi nó cũng sẽ gom dần rồi nó sẽ đầy. Còn nếu như tất cả những khuyết điểm không chịu sửa thì bao

nhieu công đức làm được nó rơi xuống cái lỗ rò ấy là hết sạch, cuối cùng chả còn gì, chả còn đại phước báo lúc lâm chung nữa. Thế bảo sao suốt cả đời con làm thiện, cuối cùng đại phước báo lúc lâm chung con chả thấy đâu. Bạn phải lưu ý điều ấy.

Cho nên “trường thiện cứu thất”. Những điều gì là tốt phải ra sức nuôi dưỡng, những điều gì là ko tốt thì phải ra sức sửa đổi.

Tôi thấy thật là đáng tiếc cho rất nhiều bạn, mặc dù rất nỗ lực làm thiện nhưng tôi thấy những cái tập khí xấu, những cái tập tánh xấu không sửa. CS Trung nói 7 năm, tôi cũng thấy 7 năm mà không sửa được không sửa được, đáng thương quá. Nhưng nếu như bạn sửa thì nhất định là cái công đức đầy của bạn nó tích dần, tích dần thì nó mới có chứ.

Chúng ta tiếp tục...

Phải bắt đầu từ chính chúng ta sau đó làm gương cho con: Không có học Đệ Tử Quy chăm chỉ lắm. Suốt ngày lớp lớn lớp nhỏ là tham dự hết. Thế nhưng mỗi lần con nó sai quát âm lên “đây này cha mẹ sai chớ lười biếng sao vẫn lười thế”, lấy ví dụ như thế, thế nhưng bản thân mình thì ông bà nhờ cái gì cũng không nhớ. Thế thì làm sao dạy được con?

Chánh văn 5.3 thân hữu thương di thân ưu (thân bị thương, cha mẹ lo)

1. Làm thế nào để thân thể khỏe mạnh?

- Ăn uống phải cẩn thận lành mạnh
- Mặc quần áo phải thời thời chú ý đến sự ấm lạnh và...
- cuộc sống thì phải có quy củ giờ giấc

Thứ...

2. Thân thể không được hủy thương.

Vì sao lại không được hủy thương?

Trong Hiếu Kinh có câu là “*thân thể phát phu, thụ chi phụ mẫu bất cảm huỷ thương hiếu chi thủy dã*”. Có nghĩa là thân thể tóc da là nhận từ cha mẹ, (không có cha mẹ làm sao bạn có thân thể này tóc da này) không được hủy thương, hiếu bắt đầu từ đó.

Chính vì vậy cho nên Trung Quốc cổ xưa thì có cái luật gọi là lục hình. Nếu ai mà phạm tội thì có 6 cái hình phạt nào cắt tai, rồi cắt mũi, rồi chặt chân, chặt tay đủ hết rồi thì chết.

Thế thì Tăng Tử là một học trò của Khổng Tử. Thế đến lúc ông sắp chết rồi ông còn phải bảo học trò là gỡ hết chân tay người ta ra xem có thiếu bộ phận nào không. Nếu mà thiếu thì là đại bất hiếu, không được. Thế rồi đến Tư Mã Thiên cũng thế, ông chỉ vì bênh cho Lý Lăng thôi mà cuối cùng bị vua Hán Vũ Đế khép vào một trong sáu cái tội lục hình là thiến. Đáng nhẽ ra thì ông nhận cái tội là chết ấy. Thế nhưng xong ông nghĩ đến gọi là cái cuốn Tư Mã Thiên sử ký ông đang làm thì có lợi lạc cho dân cho nước cho đại chúng thì ông thôi ông xin nhận bị thiến là chịu nhục lắm, để ông cố gắng để ông hoàn thiện nốt cái bộ Tư Mã Thiên Sử Ký đấy.

Thế bây giờ chúng ta thì sao? Các bạn mà không để ý quan tâm đến con bạn nhé. Hôm trước tôi vừa đưa cho các bạn về cái nghiên cứu của Trường Đại học Sư phạm trong thành phố Hồ Chí Minh đây ạ. Rất nhiều trẻ cấp 2 cấp 3 nào là tự rạch da rồi tự cắt gọi là vào ngón tay ngón chân này rồi khắc lên người này, là tự huỷ thương.

Cho nên là đây ạ, thân thể không được huỷ thương bởi vì thân bị thương thì cha mẹ lo.

Đến ...

Chánh văn 5.4 là: Đức Hạnh kém thì cha mẹ tủi.

Các bạn đã thấy là tôi chia cho các bạn gọi từng cấp bậc chưa? Cấp bậc thứ nhất làm sao cho cha mẹ không bị buồn lo đã. Xong đấy làm sao cho cha mẹ gọi là bình an. “Thôi tôi chả cần anh chị giúp tôi cái gì chả cần cho tôi biếu xén cái gì, làm sao tôi được yên thân thôi”. Sau đấy mới làm sao cho cha mẹ được hoan hỉ, vui vẻ rồi cuối cùng mới là vẻ vang.

Đức hữu thương, di thân tu là đức hạnh kém, cha mẹ tủi.

- 1. Phải giữ gìn đạo đức để cha mẹ được an vui.**
- 2. Lập thân hành đạo để cha mẹ được vẻ vang.**
- 3. Cha mẹ thì cũng phải giữ gìn thanh danh để không tổn hại tới con cái**

- Những cái hành vi trái đạo đức thì sẽ tổn hại tới gia đình và con cái. Lần trước thầy có đưa ra, tình trạng của thời đại hiện tại ấy, “tình một đêm”. Thế thì nếu mà lộ ra một cái, thôi chả cần lộ, đã bảo “ngửa mặt lên trời không hổ, cúi đầu xuống với người không thẹn”, chứ đừng nói là lộ ra. Lộ ra thì con cái bạn, bố mẹ bạn, cả tông ti họ hàng nhà bạn vác mặt mo. Đi đến đâu cứ gọi là chui xuống đất ý. Hành vi trái đạo đức thì tổn hại tới gia đình và con cái.
- Hành vi trái đạo đức thì tổn hại tới dân tộc và quốc gia.

Nhoảng một cái cũng chỉ vì tham tiền thôi, ấy là tôi ví dụ hoặc tham sắc. Hôm vừa rồi ở Nga đấy ă, bắt một cái vị này là phụ trách công nghệ về máy bay với tàu ngầm của Nga hiện đại. Vì sao? Bán cho Mỹ? Thế đây không là tham tiền thì là cái gì. Thì bây giờ một cái hành động thế có tổn hại đến dân tộc quốc gia không?

Còn những hành động vô tình thì lần trước chia sẻ với các bạn câu chuyện về Lý Lăng ấy. Khi bị quân Hung Nô bắt được, chẳng qua là cũng vì thương quân lính, bảo

- Nếu không ta giết chết quân lính của ông.

Thì cuối cùng là chịu bắt. Thì về bảo vậy thì gả công chúa cho, nếu không chịu thì ta sẽ giết chết hết. Thế đồng ý lấy công chúa của Hung Nô cái, là thôi là bên kia, cũng Hán Vũ Đế ă, cho chu di luân cửu tộc. Thế là “*Một bước sa chân thì hận thành muôn thuở, ngoái đầu nhìn lại đã trăm năm*”. Quay đầu nhìn lại thì thôi trăm năm rồi, không gỡ được nữa.

Ý thứ tư ...

4. Dạy trẻ từ nhỏ không ái mộ hư vinh.

Hư vinh là gì ă? Là những cái vinh ảo không có thật. Chính vì ảo thế, ví dụ như phụ nữ thầy Thái nói đấy: Được nó khen rồi, em coi như đẹp như tiên sa giáng trần như này, rồi em như thiên thần thế này, thế thôi thế bỏ chồng con, tình một đêm, thế xong rồi.

Thế rồi danh rồi lợi, là bán hết cả tổ quốc, cả dòng tộc, cả gia đình đi. Bởi vì cái hành vi của Lý Lăng thì chu di cửu tộc thì thôi vợ con ở quê chết hết rồi, bố mẹ chết sạch sành sanh không còn một ai rồi.

Vâng ạ! Thời gian đã hết, bài học của chúng ta hôm nay tạm dừng ở đây.

Ngày mai chúng ta ôn tập tiếp đến Chánh Văn 5.5, 5.6 “Thân Ái Ngã Hiếu Hà Nan, thân tăng ngã hiếu phương hiền, là “Cha mẹ thương, dễ hiếu thuận; Cha mẹ ghét, vẫn hiếu kính”.

Chúc bạn

Thuộc lòng Đệ Tử Quy
Hành đúng từng câu chữ
Nội hóa tâm cung kính
Là bạn được thân người

Xin chào và hẹn gặp lại các bạn vào ngày mai – xin cảm ơn

.....